

λάκεις δὲ καὶ τὸν ἄρρενα, ἐὰν λάβωσιν· συνεπιάζει γὰρ π
θηλεία. Ἐνίοτε δὲ τὸ πλῆθος γίνονται καὶ τριακόσια ἐπὶ
ἐν φαλάγγιον. Ἐκ δὲ μικρῶν τέλειοι οἱ ἀράχλαι γίνονται
περὶ τὰς ἐπτάδας τὰς τέτταρας.

ΚΕΦ. ΚΓ.

5 XXVIII. Αἱ δ' ἀκρίδες ὀχεύονται μὲν τὴν αὐτὸν τρό-
πον τοῖς ἄλλοις ἐντόμοις, ἐπιβαίνοντος τοῦ ἐλάττονος ἐπὶ
τὸ μείζον (τὸ γὰρ ἄρρεν ἐλαττόν ἐστι), τίττουσι δ' εἰς τὴν
γῆν, καταπήξασαι τὸν πρὸς τῇ κέρκῳ κακλόν, ὃν οἱ ἄρρενες
οὐκ ἔχουσιν. Ἀθρόαι δὲ τίττουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον,
10 ὥστ' εἶναι καθαπερεὶ κηρίον· εἴθ' ὅταν τέκωσιν, ἐνταῦθα
γίνονται σκώληκες ῥοειδεῖς, οἱ περιλαμβάνονται ὑπὸ τινος
γῆς λεπτῆς, ὥσπερ ὑμένος, ἐν ταύτῃ δ' ἐκπέττονται. (2) Γί-
νεται δὲ μαλακὰ τὰ κυήματα οὕτως ὥστ', ἂν τις ἄψηται,
συνθλίβεσθαι. Ταῦτα δ' οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ μικρὸν ὑπὸ γῆς
15 ἐστίν. Ὅταν δ' ἐκπεθῶσιν, ἐκδύνουσιν ἐκ τοῦ γεοειδοῦς τοῦ
περιέχοντος ἀκρίδες μικραὶ καὶ μέλαιναί, εἴτα περιρρήγνυται
αὐταῖς τὸ δέρμα, καὶ γίνονται εὐθὺς μείζους. Τίττουσι δὲ
λήγοντος τοῦ θέρους, καὶ τεκοῦσαι ἀποθνήσκουσιν· (3) ἅμα
γὰρ τεκούσαις σκώληκες ἐγγίνονται περὶ τὸν τράχηλον. Καὶ
20 οἱ ἄρρενες δὲ ἀποθνήσκουσι περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἐκδύ-
νουσι δ' ἐκ τῆς γῆς τοῦ ἔαρος. Οὐ γίνονται δ' ἀκρίδες οὐτ' ἐν
τῇ ὀρεινῇ οὐτ' ἐν τῇ λυπρᾷ, ἀλλ' ἐν τῇ πεδιάδι καὶ κατερ-
ρωγίᾳ· ἐν ταῖς ῥωγμαῖς γὰρ ἐκτίττουσιν. Διαμένει δὲ τὰ φᾶ
τὸν χειμῶνα ἐν τῇ γῇ· ἅμα δὲ τῷ θέρει γίνονται ἐκ τῶν
25 περυσινῶν κυημάτων ἀκρίδες.